

แผ่นข้อมูลโรคติดต่อ

โรคหัด

โรคหัดเป็นโรคร้ายแรงที่แพร่เชื้อได้ง่ายทางอากาศ การฉีดวัคซีนคุ้มกันได้ผลในการป้องกันโรคเด็กทุกคนและผู้ใหญ่ที่เกิดหลังหรือระหว่างค.ศ. 1966 ควรได้รับการฉีดวัคซีนเอ็มเอ็มอาร์ (MMR) 2 เข็ม หากยังไม่มีภูมิคุ้มกัน

โรคหัด (Measles) คืออะไร?

โรคหัดคือโรคที่เกิดจากเชื้อไวรัสที่อาจมีภาวะแทรกซ้อนอย่างรุนแรง ในอดีต การติดเชื้อหัดในเด็กพบได้บ่อยมาก ปัจจุบันโรคหัดพบได้น้อยมากในรัฐนิวเซาท์เวลส์เพราะมีการฉีดวัคซีนคุ้มกันโรค

ลักษณะอาการของโรคหัดเป็นอย่างไร?

- อาการเริ่มแรกคือ มีไข้ อ่อนเพลีย ไอ น้ำมูกไหล ตาแดงเจ็บและรู้สึกไม่สบายตัว สองสามวันต่อมาจะมีผื่นขึ้น โดยจะเริ่มที่ใบหน้าแล้วกระจายลงมาตามตัว จะเป็นอยู่นาน 4-7 วัน
- คนที่เป็นโรคหัด มีจำนวนถึงหนึ่งในสามคนที่เกิดภาวะแทรกซ้อน ได้แก่ การอักเสบที่หู ท้องเดิน ปอดบวมและอาจถึงขั้นเข้าโรงพยาบาล และประมาณหนึ่งในทุก 1000 คนที่เป็นโรคหัดอาจกลายเป็นโรคสมองอักเสบ (สมองบวม)

โรคหัดแพร่เชื้อได้อย่างไร?

- โรคหัดมักแพร่เชื้อได้เวลาคนหายใจเอาเชื้อไวรัสหัดในอากาศเข้าไป ซึ่งเป็นเชื้อที่ผู้ติดเชื้อไอหรือจามออกมา โรคหัดเป็นหนึ่งในบรรดาโรคติดต่อในคนที่ติดต่อดี้ง่ายดายที่สุด เพียงแค่อยู่ในห้องเดียวกันกับคนที่เป็นหัดก็สามารถทำให้ติดเชื้อได้แล้ว
- คนที่เป็นหัดมักติดต่อดีตั้งแต่ใกล้จะเริ่มมีอาการ จนถึงสัปดาห์หลังจากผื่นขึ้น ตามปกติเวลาจากการสัมผัสโรค ไปจนถึงเริ่มป่วยมักใช้เวลาประมาณ 10 วัน และผื่นมักจะขึ้นราว 14 วันหลังการสัมผัสโรค

ใครที่มีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัด?

โรคหัดพบได้บ่อยก่อนค.ศ. 1966 ดังนั้นคนส่วนใหญ่ที่เกิดก่อนปีนั้นจะมีภูมิคุ้มกัน
คนที่มีความเสี่ยงที่จะเป็นหัด ได้แก่

- คนที่เกิดระหว่างหรือตั้งแต่ค.ศ. 1966 ที่ไม่เคยเป็นหัด และไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนคัมกันเอ็มเอ็มอาร์ หรือวัคซีนหัด-คางทูม-หัดเยอรมัน สองเข็มตั้งแต่อายุ 12 เดือน
- คนที่มีระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ (เช่น คนที่กำลังได้รับเคมีบำบัดหรือรังสีบำบัดสำหรับโรคมะเร็ง หรือคนที่ได้รับยาที่มีสเตอรอยด์ขนาดสูง) ถึงแม้พวกเขาจะได้รับการฉีดวัคซีนคัมกันครบ หรือเคยเป็นหัดมาแล้ว ในอดีตก็ตาม
- คนที่ไม่มีภูมิต้านทานและจะเดินทางไปต่างประเทศ

ป้องกันโรคหัดได้อย่างไร?

- การป้องกันโรคหัดที่ดีที่สุดก็คือการฉีดวัคซีนเอ็มเอ็มอาร์สองเข็ม วัคซีนนี้จะให้การป้องกันการติดเชื้อโรคหัด รวมทั้งโรคคางทูมและโรคหัดเยอรมัน
- เด็กอายุ 12 เดือนควรได้รับวัคซีนเอ็มเอ็มอาร์ และให้เข็มที่สองตอนอายุ 4 ขวบ
- คนที่เกิดระหว่างหรือหลังค.ศ. 1966 และคนที่ยังไม่เคยเป็นหัดหรือไม่เคยได้รับวัคซีนเอ็มเอ็มอาร์ ควรให้แน่ใจว่าพวกเขาได้รับวัคซีนเอ็มเอ็มอาร์สองเข็ม ห่างกันอย่างน้อยสี่สัปดาห์
- การได้รับวัคซีนนี้มากกว่าสองครั้งไม่มีอันตราย ดังนั้นคนที่ไม่แน่ใจควรไปรับการฉีดวัคซีนคัมกันเสีย
- คนที่เป็นหัดควรพักผอนอยู่กับบ้านจนกว่าจะไม่ติดต่อกับผู้อื่นได้อีก (เช่น 4 วันหลังจากผื่นเริ่มขึ้น)
- สำหรับคนที่ไม่ใช่ภูมิต้านทานและไปสัมผัสกับคนที่เป็นหัด บางครั้งยังอาจป้องกันการติดเชื้อได้ด้วยวัคซีนเอ็มเอ็มอาร์ หากได้รับวัคซีนภายใน 3 วันหลังจากการสัมผัสโรค หรือได้รับอิมมูโนโกลบูลิน ภายใน 7 วันหลังจากการสัมผัสโรค

วินิจฉัยโรคหัดได้อย่างไร?

- เวลาคนรู้สึกไม่สบายตัว ไอ มีน้ำมูกไหล เจ็บตาและมีไข้ แล้วมีผื่นขึ้นตามมา มักจะสงสัยกันว่าเป็นหัด
- และเมื่อใดก็ตามที่สงสัยว่าเป็นหัด ควรตรวจเลือดและเก็บตัวอย่างจากจมูก ลำคอและปัสสาวะไปตรวจเพื่อยืนยันการวินิจฉัยโรค การยืนยันการวินิจฉัยโรคเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อที่หน่วยงานสาธารณสุขจะได้ติดตามดูอาการของผู้อื่นที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคหัดได้ทันท่วงที

รักษาโรคหัดได้อย่างไร?

- คนที่เป็นหัดไม่มีการรักษาเฉพาะ ปกติจะได้รับคำแนะนำให้พักผ่อน ดื่มน้ำมากๆ และทานพาราเซตามอลเพื่อแก้ไข้
- คนที่อยู่ในระหว่างเป็นหัด สิ่งสำคัญคือควรพักผอนอยู่กับบ้าน เพื่อลดโอกาสที่จะแพร่เชื้อไปให้ผู้อื่น

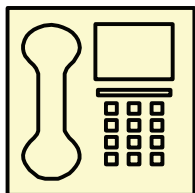
การตอบรับของสาธารณสุขเป็นอย่างไร?

แพทย์ โรงพยาบาล ห้องปฏิบัติการ โรงเรียนและศูนย์รับเลี้ยงเด็กต้องแจ้งให้หน่วยงานสาธารณสุขในเขตของตนทราบในกรณีที่พบผู้เป็นหัด เจ้าหน้าที่หน่วยงานสาธารณสุขจะสัมภาษณ์แพทย์และคนไข้ (หรือผู้ดูแล) เพื่อหาข้อมูลว่าการติดเชื้อเกิดขึ้นได้อย่างไร และระบุผู้ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อและดำเนินมาตรการควบคุม (เช่น การฉีดวัคซีนคัมกันโรคและไม่ให้ไปโรงเรียนหรือไปทำงาน) และให้คำแนะนำอื่นๆ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

แผ่นข้อมูล “โรคหัด: ข้อมูลสำหรับผู้สัมผัสโรค” มีข้อมูลเฉพาะสำหรับผู้ที่เคยสัมผัสเชื้อไวรัสและมีให้ดูได้ที่:
http://www.health.nsw.gov.au/resources/publichealth/infectious/diseases/measles_contact_factsheet_pdf.asp

ข้อมูลเพิ่มเติม - หน่วยงานสาธารณสุขในรัฐนิวเซาท์เวลส์

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au